

ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ВИЩОЇ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ

Частник О.С. (Харків)

Реформування національної системи освіти в Україні не може здійснюватися без аналізу сучасного стану освітніх систем країн Західної Європи і США. Вивчення зарубіжного досвіду, участь у процесах гармонізації архітектури вищої освіти на континенті прискорить входження України в світовий освітній простір, збагатить учбову і наукову діяльність новим змістом. А це, в свою чергу, дозволить підготувати спеціалістів, які відповідають вимогам сучасного суспільства. Сучасна цивілізація виходить

на принципово новий інформаційний (постіндустріальний) ступінь свого розвитку, коли провідною світовою тенденцією визнається глобалізація соціальних і культурних процесів. Однак глобалізація, поряд із позитивними сторонами, виявила і ряд серйозних глобальних проблем: соціальних, економічних, екологічних і духовно-моральних. У відповідності до стратегії стабільного розвитку сучасної цивілізації, необхідна нова концепція освіти, що відповідає перспективам ХХІ століття.

Глобальну місію в сфері освіти здійснює університет ООН (штаб-квартира в м. Токіо), що є частиною системи ООН. Університет є унікальною освітньою дослідницькою структурою, що являє собою співтовариство вчених та виконує функцію форуму для пошуку нових концептуальних підходів до вирішення світових проблем. Всебічний аналіз і розробку цілей, форм і засобів модернізації освіти здійснює ЮНЕСКО. Синтезуючи та аналізуючи світовий досвід теорії і практики а галузі освіти, ЮНЕСКО сприяє обміну і розповсюдженню найбільш позитивних результатів, дозволяє державам і органам управління освіти проаналізувати узгодженість своєї політики з загальними тенденціями розвитку освіти. Співробітництво країн в галузі освіти є однією з суттєвих сторін діяльності ООН і ЮНЕСКО.

Аналізуючи тенденції сучасної освіти, можна виділити два глобальних процеси, що, з одного боку, протиставлені один одному, а з другого – взаємопов'язані і доповнюють один одного. Це процеси диверсифікації та інтернаціоналізації освіти.

Диверсифікація пов'язана зі створенням нових освітніх установ, з наданням освітніх функцій громадським установам, з введенням нових напрямків навчання, нових курсів і дисциплін, створенням міждисциплінарних програм. Змінюються методи навчання, реорганізується система управління освітою, структура навчальних закладів та порядок їх фінансування.

Інтернаціоналізація освіти, навпаки, спрямована на зближення національних систем, тих спільних засад, що складають основу різноманітності національних культур, сприяючи їх взаємозбагаченню.

Інструментами інтернаціоналізації виступають обмін студентами, викладачами і дослідниками, визнання дипломів і вчених ступенів, загальні стандарти освіти та ін. Прикладом інтеграційних процесів в сфері вищої, зокрема, юридичної освіти країн Європейського Союзу є програма ЕРАЗМУС+.

Але інтернаціоналізацію не слід розуміти як універсалізацію освіти, тобто створення ідентичних національних освітніх систем. Швидше, процес інтернаціоналізації сприяє розвитку національних систем освіти, стимулюючи їх до досягнення однаково високих стандартів освіти.

Процес інтернаціоналізації освіти триває не тільки за змістом, а й за методиками навчання і організаційними формами.

Слід відзначити, що в західних університетах процес інтернаціоналізації розглядається не тільки як пріоритетний, а як і один із складників місії університету. Ці питання вбачаються не менш актуальними і для нашої вищої школи. Інтернаціоналізація, як процес міжнародної орієнтації вузів, має в своїй основі три елементи: наявність міжнародного компоненту у змісті навчальних планів та програм, міжнародна мобільність студентів та професорів, наявність програм технічного співробітництва та взаємодопомоги. Міжнародна освіта має включати в себе не тільки відповідні навчальні плани і програми, міжнародні обміни студентами і викладачами, спільні програми з місцевими громадами, перепідготовку кадрів та широкий спектр адміністративних послуг, а й демонструвати певну прихильність до ідеї глобального світогляду. Вважається, що міжнародна освіта – це набір різнопланових заходів, програм і послуг, які проходять в рамках курсів за міжнародними напрямками, міжнародних академічних обмінів і технічного співробітництва.

Для “інтернаціоналізованого” університету характерний такий набір ознак: присутність міжнародної спеціалізації (або можливості отримання другої спеціальності з міжнародним профілем професійної діяльності на всіх факультетах); викладання світових мов і наявність країнознавчих курсів; наявність обов’язкових курсів з елементами порівняльного аналізу для всіх студентів; проведення міжнародних заходів; наявність досвіду роботи з міжнародними фундаціями; наявність закордонних студентів, викладачів, їх активна участь в процесі інтернаціоналізації; наявність можливостей для навчання, проведення досліджень і консультацій за кордоном; партнерські відносини із закордонними університетами.

Отже, для успішної інтернаціоналізації вищої школи необхідна наявність у вузів механізму взаємозаліку курсів, прослуханих студентами в іншому університеті; готовність університетів прийняти міжнародних спеціалістів для читання лекцій мовою, що відрізняється від основної мови викладання; готовність студентів сприймати зміст лекцій іноземною мовою; спроможність вузу надати закордонному лектору перекладацькі послуги; надання викладачам університету можливості вивчення іноземних мов або поліпшення вже надбаних знань, використання кафедрами іноземних мов комунікативної методики викладання, включаючи елементи знайомства з культурою країни, мова якої вивчається; наявність досвіду в розробці та менеджменті міжнародних освітніх та наукових проектів.

Міністерство освіти і науки України
Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого
Кафедри іноземних мов

Матеріали

III Всеукраїнської науково-практичної конференції ***„Іноземні мови у вищій освіті: лінгвістичні, психолого-педагогічні та методичні перспективи”***

15 листопада 2016 року

Харків

Організаційний комітет

Голова оргкомітету:

Гетьман А.П. – проректор з наукової роботи Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, доктор юридичних наук, професор, академік Національної академії правових наук України

Співголови оргкомітету:

Кузнецова О.Ю. – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри іноземних мов № 3 Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Сімонок В.П. – доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри іноземних мов № 1 Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Члени оргкомітету:

Голубнича Л.О. – доктор педагогічних наук, доцент, професор кафедри іноземних мов № 3 Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Нестеренко К.В. – кандидат філологічних наук, доцент кафедри іноземних мов № 3 Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Іноземні мови у вищій освіті: лінгвістичні, психолого-педагогічні та методичні перспективи. Матеріали III Всеукраїнської науково-практичної конференції / Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого / Харків: НЮУ ім. Ярослава Мудрого, 2016. – 304 с.

Матеріали

III Всеукраїнської науково-практичної конференції *„Іноземні мови у вищій освіті: лінгвістичні, психолого-педагогічні та методичні перспективи”*

15 листопада 2016 року

Усі матеріали і доповіді конференції друкуються в авторській редакції